

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

De beata tranquillitate animæ, Gradus XXIX.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

diriū, hoc ambiguitatis liberatio est, incertæq;
rei dignissima certissima atq; inuiolabilis in-
formatio. *Alij sic verterunt:* Consumatio cuiusli-
bet petitionis est manifesta certificatio in ora-
tione: Certificatio est liberatio à dubietate, & in-
commutabilis assertio illius quod erat incertū.
Sensus est: Sicut non possumus rō videre, vel visū ver-
bis addiscere: est enim illud opus naturæ: sic pulchriū-
do orationis non potest doceri ab homine &c.

De beata tranquillitate animæ, Gradus XXIX.

Ecce nos quoque in profundissimo ignoran-
tiæ lacu tenebrosisque perturbationibus & v-
mbra mortis huius corporis constituti sum⁹,
summa improbitate & audacia de terrestri cœlo
philosophari incipimus. Habet firmamentum, ha-
bet stellarum pulchritudinem, beata vero trāquil-
litas virtutum ornamentū. Nihil enim aliud hu-
iusmodi tranquillitatem esse ego reor, nisi mentis
intimum cœlum, versutias dæmonum ludibria
iam æstimans. Ille igitur propriè tranquillus est
& intelligitur, qui carnem quidem omni corrup-
tionis labe purgavit. Mentem vero supra creaturā
omnem eleuans omnes illi subijcit sensus, atque
vultui domini animam sistens supra virium sua-
rum modum in illum se semper extendit. Quidā
rursus beatam hanc tranquillitatem esse diffini-
unt, animæ resurrectionem ante resurrectionem
corporis. Alij perfectam cognitionem dei, ab an-
gelis secundum esse aiunt. Hæc itaque perfectiorū
perfecta & infinita perfectio, sicut mihi quidam
qui illius gustum cœperat aperuit, ita sanctificat
atque a te renis omnibus rapit, vt plurimum iam
carnalis vitæ partē, postquam hunc cœlestē portū
occupauerit, veluti in cœlo per excessum men-
tis ad speculationem attollat. De quo is qui bene
T 3 fuerat

fuerat expert⁹ quodā in loco ait. Quoniam Dī for-
 tes terrę vehemēter eleuatis ſūt. Huiusmodi ſunt
 ſe Aegyptium illum nouimus, qui quoties cum
 aliquibus orabat, manus ſuas diutius in oratione
 extenſas nō dimittebat. Eſt inter huiusmodi be-
 tos alius alio tranquillior. Alius. e. fortiter aduer-
 ſatur atq; odit iniquitatem, alius in explebilis
 virtutib. ditatur. & tñ & caſtitas trāquillitas diſ-
 tur, & merito ſanē. Principium eſt enim cōmuni
 reſurrectionis atq; corruptibiliū incorruptionis.
 Tranquillitatem oſtendit qui ait: Senſum domini
 ni poſſideo: Hanc itidem inſinuauit Aegyptius
 i. qui ſe ait non timere dominum. Eam itē poſ-
 oſtendit, qui vt ad ſe perturbationes & tene-
 menta redirent orauit. Quis ante futuram clari-
 tatem ita, vt Syrus iſte & ſacra hac tranquillitas
 dignus habit⁹ eſt? Nempe celeberrimus inter pro-
 phetas Dauid: Remitte mihi, inquit ad dominum
 vt refrigerer, hic autem dei athleta, remitte at
 fluent gratiæ tuę. Tranquillitatem habet anima
 quæ ita in virtutum qualitatem atq; habitum
 ſicut vitioſi in voluptatum, traducta eſt. Si hic fi-
 nis eſt gaſtrimargiæ ſe ipſum etiā non appetens
 auidē ad cibum impellere: hic proſecto finis eſt
 continentię etiam eſurientē ſe continere, natu-
 iā liberā atq; nulli rei penit⁹ obnoxia. Si hic finis
 ex libidinis, in ipſa muta animalia reſq; in anima-
 tas inſanire, iſte proſecto, caſtitiſ finis erit, in
 omnibus veluti ea ſint ſine anima, ſenſus inno-
 cuos ſeruare. Si finis iſte auariſ eſt nunquam
 congregare deſinere vel ſatiari, hic proſecto finis
 nuditiſ erit, neq; proprio corpori parcere. Si
 accediæ finis eſt 3 quantalibet requie carere in pa-
 tientia agitari, hic erit patientię finis, vt quan-
 uis in tribulatione quis ſit, requiem tamen ſe ha-
 bert

Corin. 2.

2 ſalm. 38.

bere arbitretur, Si hoc est inanis gloriæ culmen,
 etiam cum nullus adsit qui laudare possit, tinge-
 re & simulationis opera, hæc profecto contrariæ
 rei species erit, si nunquam, etiam in conspectu
 laudantium, nostra intentio ab inani gloria sur-
 riptatur. Si est iracundiæ pelagus nemine præsen-
 te irritari atque efferari, sane istud erit longani-
 mitatis profundum, siue sit præsens, siue absens,
 qui maledictis insequitur eadē animi tranquillita-
 te durare. Si hæc species perditionis vel superbiæ
 est, in vili atq; humili habitu extolli, istud certe
 saluberrimæ humilitatis argumētū est, in excelsis
 conatib. & rectæ factis humilem tenere mentē. Si
 hoc perfectę viciositatis argumentū est, omnibus
 quæ dæmones inferunt protinus cedere: hoc reor
 beatissimæ trāquillitatis indicatiū, posse efficaciter
 dicere: Declinantem à me malignū non cognos-
 cebā, neq; quo modo aduenit, neq; cui⁹ rei gratia
 neq; quō abscessit, sed omnino ad huiusmodi in-
 sensibilis sum. Qui totus hoc statu dignus habitus
 fuerit adhuc in carne degens, ipsum in se habitan-
 tē Deū in omnibus verbis, & operib. & cogitationi-
 bus ducē & gubernatorē habet, vnde & quasi di-
 uinæ voluntatis vocē quendā per illuminationē
 interius percipit: atq; humana omni doctrina cel-
 sior fact⁹, dicit: Quādo veniā & apparebo ante fa-
 ciē domini? Neq; e. iā fero desiderij vim atq; effi-
 catiā, sed quæro quā dedisti mihi ante carnis hu-
 ius lutū immortalē pulchritudinē. Qui eiusmodi
 est (ne multa dicā) viuit quidem iam non ipse
 viuit autem in eo Christus, vt ait, qui bonū certa-
 men certauerat cursumq; cōsummauerat & fidē
 seruauerat. Nō cōstat ex vno precioso lapide dia-
 dema regni, neq; cōsumatur ista btā trāquillitas
 si vni vna aliq. virtutē negligamus Trāquillitatē
 T 4 intel-

telliges tu quidem cœlestis regis in cœlis regiam,
multas verò mansiones eas quæ sunt intra ciuita-
tem iustam habitationes. Porro cœlestis huius ie-
rusalem munus peccatorum remissionem intel-
lige. Curamus fratres, curamus rogo quatenus
ingressu thalami regiae aulae potiri mereamus.
Quod si ex aliquo vel onere vel anticipatione vel
tempore ob calamitatem non ferendam preoc-
cupati fuerimus, vel mansionem aliquam circa
thalamum ipsum occupare studeamus. Sin vero
adhuc tepescimus & remissi sumus, vel intra
mœnia ipsa modis omnibus inueniri curemus.
Nam qui ante finem vitæ in ea non fuerit ingre-
ssus: imò vero illa etiam transcenderit, in solitu-
dine dæmonum & vitiorum commorabitur. Et
circo etiam quidam orabat dicens: In Deo meo
transgrediar murum. Et alius quasi ex persona
Dei ait. Nonne peccata vestra sunt quæ sepa-
rant inter me & vos? Perfigamus o amici medi-
um sepis parietem, quem male per inobedienti-
am ædificauimus. Accipiamus hinc debiti solutionem,
eo quod in inferno desit qui sanare vel debita di-
mittere possit. Videam⁹ ergo fratres & festinem⁹
ad hoc. n. in militiâ cœlestis imperatoris assump-
ti sumus, quicunq; enim per regenerationis lauacrum
Dominum receperunt, dedit eis potestatem filios
Dei fieri, dicens: Vacate & videte & agnoscite,
quoniâ ego sum Deus, tranquillitasq; & à vitijs re-
demptio. Ipsi gloria in secula seculorum, Amen.
Suscitatur quidē à terra mentem inopē, atq; à stec-
core vitiorum erigit pauperē. Beata tranquillitas
quæ videlicet liberatio à vitijs cordisq; mundi-
tia est: laudatissima vero semperq; veneranda cha-
ritas collocat eum principibus populi domini, &
sedere facit cum spiritibus angelicis.

Annotationes in Gradum, 29.

1 B. Antoni⁹ dicere solebat se nō timere Deū, sed amare.

2 Per Syrum hunc, Beatum Effrem Diaconum Edeſſenū intelligi: est enim Edessa vrbs in confinibus Syrie & Mesopotamiæ sita.

Locus corruptus est sic legatur: Si impatientiæ finis est quālibet in requie agitari, & carere patientia, &c.

Pro tingere, fingere legatur: vel tingere, profucare sumatur.

De vinculo fidei, spei, & charitatis, Gradus XXX.

Nunc itaque post prædicta omnia manent. Fides, Spes, Charitas, tria hæc quibus reliqua omnia coniunguntur atq; arctissime colligata continentur, maior autem ex his, charitas est. Deus enim rite appellatur. Equidem harū virtutū primā radium, secundam lucem, tertiam circulum¹ intelligo. Ex quibus omnibus vn⁹ splendor atq; vna claritas efficitur. Deniq; prima facere omnia & condere potest, sequens dei misericordiam circuit & 2 confusam facit, tertia vero nunquā excidit, neq; vnquam currere desistit, neque cum qui a btā insania vulneratus fuerit, ultra quiescere non sinit. Qui de charitate loqui instituit de perfecto loq. nititur. Enimvero de deo verba facere & anceps simul & periculosum est, his qui parum caute quid moliantur aduertūt. Sermo de charitate solis angelis notus est, atque illis ipsis per efficaciam illuminationis est cognitus. Charitas Deus est, eius vero finem qui loqui instituit, cæcus cum sit, in abyſſo metiri harenam cupit. Charitas quidem secundū qualitatem similitudo Dei est, quantum in hominibus fieri potest, secundū efficaciam aut ebrietas est animæ: secundum proprietatem vero, fons est fidei, longanimitatis abyſſus